

บทที่ 2

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในประเทศ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในประเทศประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป ด้านการเมือง กฎหมาย ข้อบังคับ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี และผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงสถานะและปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อกิจการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านของผู้ประกอบการในประเทศไทย

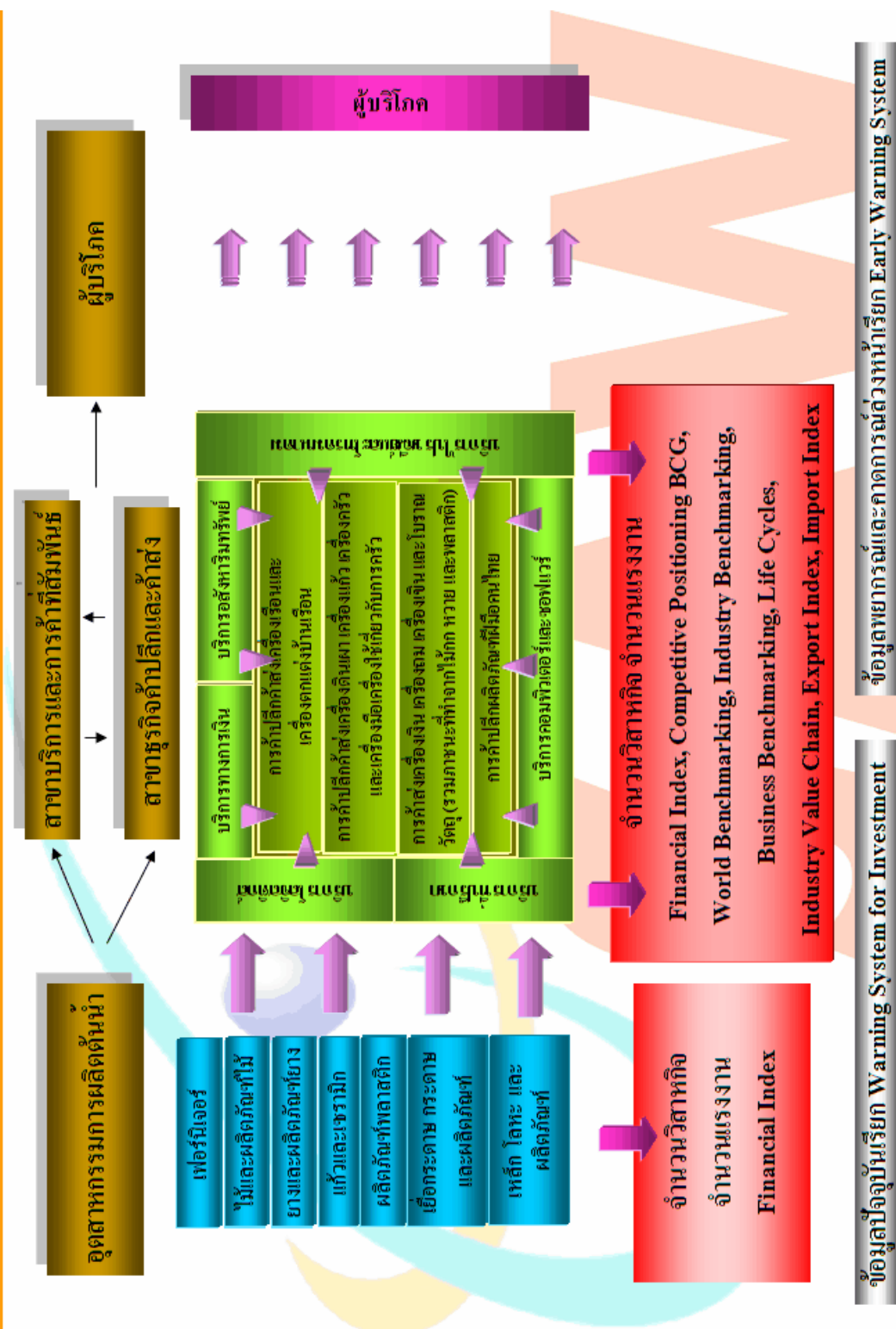
2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป

เนื้อหาในส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปจะบรรยายให้เห็นถึงสภาพโดยรวมของธุรกิจค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านสินค้าของผู้ประกอบการในประเทศ อันประกอบด้วยบทบาทและรูปแบบการให้บริการของผู้ประกอบการ และสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านของประเทศไทย

บทบาทและรูปแบบการให้บริการของผู้ประกอบการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านในประเทศไทย

การค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการจับจ่ายใช้สอยในทุกครัวเรือน เมื่อพิจารณาระบบโดยรวม ผู้ประกอบการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านเข้าไปมีบทบาทในโซ่อุปทานดังแสดงในภาพที่ 2.1 โดยมีอุตสาหกรรมต้นน้ำได้แก่ผลิตภัณฑ์ไม้ ยาง แก้วและเซรามิก พลาสติกกระดาษ โลหะ และผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์โดยมีร้านค้าปลีก-ค้าส่งเป็นช่องทางจัดจำหน่ายไปยังผู้บริโภค ซึ่งมูลค่าการค้าส่วนใหญ่เกิดจากผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์

ธุรกิจค้าปลีกกำลังเฟื่องฟูและจะแตกต่างกัน

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 90 ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และที่เหลืออีกร้อยละ 10 เป็นเฟอร์นิเจอร์อื่นๆ เช่น เฟอร์นิเจอร์พลาสติก เฟอร์นิเจอร์หนัง เฟอร์นิเจอร์โลหะ เป็นต้น สำหรับเฟอร์นิเจอร์ไม้ประกอบด้วย

- 1) เฟอร์นิเจอร์ไม้อย่างพารา ประมาณร้อยละ 60
- 2) เฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นเรียบ ประมาณร้อยละ 30 เช่น

- พาร์ติเคิลบอร์ด (Particle Board) หมายถึง เศษไม้อย่างพารานำมาผ่านกรรมวิธีทางเคมีอัดเป็นไม้อัดแผ่นเรียบ 3 ชั้น โดยชั้นบนป็นละเอียด ชั้นกลางจะด้าน และชั้นล่างจะป็นละเอียดเช่นเดียวกับชั้นบน

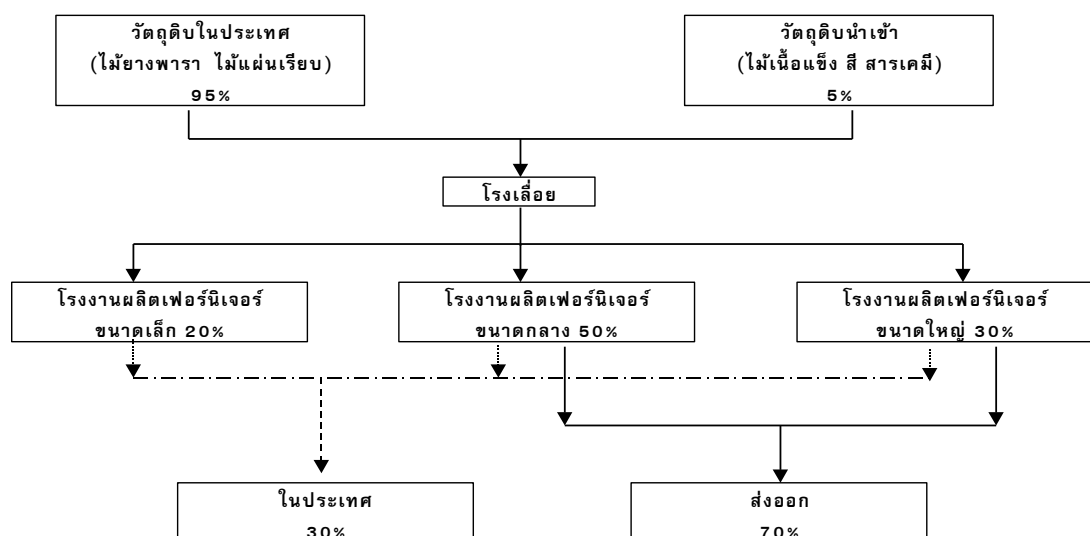
- เอ็มดีเอฟ บอร์ด (MDF Board) หมายถึง เศษไม้อย่างพารานำมาผ่านกรรมวิธีทางเคมีอัดเป็นไม้อัดแผ่นเรียบเพียงชั้นเดียวอัดแน่นและมีราคาแพงกว่าพาร์ติเคิลบอร์ด

- 3) เฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็ง ประมาณร้อยละ 10 เช่น เฟอร์นิเจอร์ไม้สัก

เฟอร์นิเจอร์ไม้สามารถแบ่งตามประเภทที่ผลิตเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- 1) เฟอร์นิเจอร์ชนิดที่ถอดไม่ได้ (Stable or Finished Furniture) เป็นเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที ส่วนใหญ่ผลิตเพื่อสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศ
- 2) เฟอร์นิเจอร์ชนิดถอดประกอบได้ (Knock Down Furniture) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถถอดชิ้นส่วนต่าง ๆ ออกมาได้และประกอบเข้าด้วยกันใหม่ก็ได้ ส่วนใหญ่ผลิตเพื่อการส่งออก ทั้งนี้เพื่อประหยัดเนื้อที่ และต้นทุนการขนส่ง

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

จากภาพที่ 2.2 ผู้ประกอบการจะใช้วัตถุดิบจากในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งใช้วัตถุดิบไม้ยางพารา และไม้แผ่นเรียบประมาณร้อยละ 95 และวัตถุดิบไม้เนื้อแข็ง สีและสารเคมีประมาณร้อยละ 5 เมื่อได้วัตถุดิบแล้วจะนำไม้มาผ่านกระบวนการแปรรูปไม้ในโรงเลื่อยโดยการจ้างโรงเลื่อยแปรรูปให้เป็นชิ้นส่วนตามที่โรงงานเฟอร์นิเจอร์ต้องการ และนำวัตถุดิบไม้ที่ได้เข้ามาผลิตเฟอร์นิเจอร์ในโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กหรือร้านค้าย่อยที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์เอง

สำหรับสัดส่วนการผลิตในโรงงานขนาดใหญ่ประมาณร้อยละ 30 โรงงานขนาดกลางประมาณร้อยละ 50 และที่เหลืออีกร้อยละ 20 จะเป็นโรงงานขนาดเล็กหรือร้านค้าย่อย การผลิตในโรงงานขนาดใหญ่และขนาดกลางส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ส่วนโรงงานขนาดกลางบางส่วน และขนาดเล็กหรือร้านค้าย่อยจะผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก

ลักษณะการส่งออกจะจำหน่ายผ่านงานแสดงเฟอร์นิเจอร์นานาชาติ และตัวแทนในประเทศและต่างประเทศเป็นหลัก ซึ่งลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่จะเป็นแบบ Labor Intensive จะต้องใช้แรงงานในการผลิตค่อนข้างสูง ในปัจจุบันมีผู้ผลิตอยู่ 2,458 ราย แบ่งเป็นผู้ผลิตขนาดกลางและเล็กถึงร้อยละ 70 ซึ่งจะใช้เทคโนโลยีการผลิตไม่สูงมากนักแต่จะเน้นการใช้แรงงานในการผลิตมากกว่า และที่เหลืออีกร้อยละ 30 จะเป็นผู้ผลิตขนาดใหญ่ ซึ่งจะเน้นการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าเครื่องจักรราคาแพงจากต่างประเทศ โดยเน้นทำการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก¹

2.2 การวิเคราะห์ด้านการเมือง กฎหมาย ข้อบังคับ และผลกระทบ

เนื้อหาประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางด้านการเมือง กฎหมาย และนโยบาย ต่าง ๆ ที่มีผลต่อผู้ประกอบการ ทั้งในด้านรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ผลผลิต รวมไปถึงผลประกอบการ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ด้านการเมือง

ก่อนปี 2549 อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ได้รับผลกระทบจากการที่รัฐบาลมุ่งเน้นนโยบายประชานิยมเป็นหลัก โดยให้การสนับสนุนไม่ครบวงจร ทำให้เกิดปัญหาด้านวัตถุดิบประเทศที่ใช้ในกระบวนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เช่น กรณีการส่งเสริมราคาน้ำยางพาราที่มีราคาดีดุด ทำให้เกษตรกรหันไปกรีดยางมากกว่าขายในรูปของการขายไม้จากยางพารา โรงเลื่อยบางแห่งต้องหยุดไปเนื่องจากไม่มีวัตถุดิบซึ่งเป็นไม้ยางพารา ส่งผลต่อเนื่องมาถึงกลุ่มผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ไม่มีไม้

¹ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2544

แปรรูปจากโรงเลื่อยสำหรับกระบวนการผลิต และลูกค้าบางกลุ่มไม่กล้าสั่งของจำนวนมาก เนื่องจากสาเหตุดังกล่าว²

ในปี พ.ศ. 2549 เกิดการปฏิวัติของคณะปฏิรูปการเมืองและการปกครองแห่งชาติ มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารประเทศของรัฐบาล ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางการเมืองของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมามีความไม่มั่นคง ส่งผลให้ภาคธุรกิจ และการลงทุนในด้านต่าง ๆ มีความชะลอตัว อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว โดยตลาดต่างประเทศไม่มั่นใจในการซื้อเฟอร์นิเจอร์และกลัวจะได้คำสั่งซื้อ (Purchasing order) ที่ไม่แน่นอน จากประเทศไทย เนื่องจากการเมืองที่มีรัฐบาลรักษาการ

ภายใต้การบริหารงานรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งยึดหลักการบริหารประเทศภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและหลักธรรมาภิบาล เน้นเศรษฐกิจเมือง หมู่บ้าน ชนบท ไปกับ SME โดยสร้างปรัชญาสมดุลระหว่างปรัชญาเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกันมีการเร่งดำเนินขร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อให้เสร็จสิ้นกระบวนการและทำไปสู่การเลือกตั้งครั้งใหม่ โดยมีการเลือกตั้งไปเมื่อต้นปี พ.ศ. 2551 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศดำเนินได้อย่างปกติ และเกิดการเติบโตอย่างต่อเนื่องต่อไป

ด้านกฎหมาย

ปัจจุบัน ในกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ยังคงเผชิญปัญหา เรื่องพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ที่ไม่เอื้อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ โดยข้อความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ มิได้แปรรูปไม่ว่าจำนวนเท่าใด ไว้ในครอบครอง หรือมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวน 0.20 ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต”

เจตนารมณ์ตามมาตรา 48 ในเบื้องต้น ต้องการสร้างกลไกของรัฐ เพื่อป้องกันการลักลอบตัดไม้จากป่ามาทำการแปรรูป เนื่องจากไม้แปรรูปเป็นสินค้าซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างกว้างขวาง หากไม่มีกลไกรัฐที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ โอกาสที่ป่าไม้จะถูกทำลายจนหมดสิ้นจึงเป็นไปได้สูง จึงมีการวางมาตรการในการควบคุมและสงวนไม้หวงห้าม และวางระบบควบคุมโดยละเอียด

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมโรงแปรรูปไม้ยางพารา เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องการความคล่องตัว การนำ พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาใช้ ส่งผลกระทบให้เกิดความซับซ้อน

² หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2128-543

และยุ่งยากสำหรับนักธุรกิจที่ประกอบการโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ พ.ร.บ. ป่าไม้ เช่น ระยะเวลาการขออนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาตที่ต้องใช้เวลานาน เนื่องจากจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนจำกัด และภาระต้นทุนของผู้ประกอบการที่เกิดขึ้น ในขั้นตอนการขออนุญาตตั้งโรงงาน การรายงาน และการควบคุมแปรรูปไม้ยางพารา ตลอดจนการจัดทำบัญชีคุมสินค้าตามระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือการขอต่อใบอนุญาตทุกปี เป็นต้น

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ได้รับผลกระทบในกระบวนการการผลิต โดยมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น และกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ เนื่องจากมูลค่าสินค้าที่ได้รับค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะมูลค่าส่งออกที่สะท้อนกลับมาเป็นเงินบาทน้อยมาก เนื่องจากขาดทุนกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ ลดกำลังผลิตลง³

การเปิดเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA)

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) หมายถึง การรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายเพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายในกลุ่มลงให้เหลือน้อยที่สุด หรือเป็น 0% และใช้อัตราภาษีที่สูงกว่ากับประเทศนอกกลุ่ม⁴

สำหรับตลาดสินค้าเฟอร์นิเจอร์ ในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกสุทธิ อยู่ อันดับที่ 8 ของโลก มีมูลค่าส่งออกถึง 1,288.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า 153.86 ล้านดอลลาร์ โดยมีตลาดส่งออกหลัก คือ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น คู่แข่งขันของประเทศไทยในตลาดสหรัฐฯ และญี่ปุ่น คือ จีน แคนาดา เวียดนาม และไต้หวัน กลุ่มสินค้าที่ส่งออก อยู่ในกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ รองลงมาคือ กลุ่มเฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์

ปัจจุบันประเทศไทยเจรจาลดภาษีสินค้าเฟอร์นิเจอร์กับประเทศคู่เจรจา 5 ประเทศ มีผลบังคับใช้แล้ว 4 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จีน และอินเดีย สำหรับญี่ปุ่นได้ข้อสรุปในการเจรจาแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการลงนามในความตกลง โดยสินค้าเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนที่มีการเปิดตลาด ประกอบด้วย กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้ เฟอร์นิเจอร์โลหะ เฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ กลุ่มที่นอนหมอนฟูก และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ โดยในส่วนของลดหย่อนภาษี ประเทศไทยลดภาษีให้คู่เจรจาเป็น 0% ภายในปี พ.ศ. 2553 ในทางกลับกันคู่เจรจาส่วนใหญ่ลดภาษีให้ไทยเป็น 0% ในปี พ.ศ. 2553 ยกเว้น บางรายการที่ภาษีเป็น 0% ในปี พ.ศ. 2558⁵

ผลกระทบเบื้องต้นในการเปิดตลาดสินค้าเฟอร์นิเจอร์ภายใต้กรอบ FTA โดยภาพรวมนั้นเป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย เนื่องจากอัตราภาษีภายใต้ FTA จะต่ำกว่าอัตราภาษีที่จะ

³ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2274 ลงวันที่ 29 พ.ย. – 01 ธ.ค. 2550

⁴ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, <http://www.thaiifta.com/ThaiFTA/AboutFTA/tabid/66/Default.aspx>

⁵ สำนักวิเคราะห์สินค้าอุตสาหกรรม, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, กันยายน 2549

เก็บทั่วไป ทำให้ผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายสามารถลดภาระด้านภาษีลงได้จำนวนหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่น ๆ อย่างไรก็ตามในระยะต่อไปจะส่งผลต่อการแข่งขันที่จะมีมากขึ้นทั้งในและนอกตลาด FTA ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการลดต้นทุน การเพิ่มนวัตกรรมใหม่ ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย เป็นต้น

ปัจจุบันตลาดส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์หลักของประเทศไทย ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และอิตาลี โดยสัดส่วนการส่งออกในปี พ.ศ. 2550 ได้แก่ 25.23, 22.19, 12.02, 5.14 และ 2.36% ตามลำดับ⁶

ด้านนโยบาย

มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ⁷

เนื่องจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะชะลอตัวลงในปี พ.ศ. 2551 รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยในระยะเร่งด่วน โดยเฉพาะในด้านการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน โดยมีการประกาศมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 โดยมีเป้าหมายในการเร่งการฟื้นฟูการใช้จ่ายภายในประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชนที่ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่ และเพื่อทดแทนแนวโน้มการชะลอตัวของภาคการส่งออกที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2551

สำหรับผู้ประกอบการในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ถือว่าเป็นรากฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจไทย ได้มีมาตรการเพื่อสนับสนุน ในมาตรการด้านที่ 2 มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังแสดงในตารางที่ 2.1

⁶ ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2288 17 ม.ค. – 19 ม.ค. 2551

⁷ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, Macroeconomic Analysis Briefing, สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค, 21 เมษายน 2551

ตารางที่ 2.1 สรุปสิทธิประโยชน์ของวิสาหกิจชุมชน/เอสเอ็มอี จากมาตรการด้านที่ 2

ผู้ได้รับสิทธิ – วิสาหกิจชุมชน/เอสเอ็มอี	สิทธิประโยชน์ใหม่
2.1) ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	วิสาหกิจชุมชนที่มีรายได้ไม่เกิน 1.2 ล้านบาทต่อปี ไม่ต้องเสียภาษี
2.2) ผู้ประกอบการ SME ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท	กำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก ไม่ต้องเสียภาษี

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550

มาตรการที่ 2.1 มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ กล่าวคือ ในปัจจุบัน จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคลซึ่งเป็นวิสาหกิจชุมชน พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 จำนวน 2 ล้านราย และจำนวนวิสาหกิจชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 และมีเงินได้พึงประเมินไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี มีจำนวนมากกว่า 5 หมื่นราย ซึ่งจะได้รับประโยชน์จากมาตรการนี้ โดยจะได้รับประโยชน์จากการยกเว้นภาษี และทำให้มีปริมาณเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจประมาณ 300 ล้านบาท

สำหรับ มาตรการที่ 2.2 มีผลกระทบ กล่าวคือ ในปัจจุบัน จำนวนห้างหุ้นส่วนฯ และนิติบุคคลที่ทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท เท่ากับประมาณ 222,000 ราย ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจประมาณ 5,000 ล้านบาท ทั้งนี้ มาตรการที่ 2.2 จะส่งผลโดยตรงในเชิงบวกต่อกำไรสุทธิของภาคธุรกิจ SMEs ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องในเชิงบวกต่อการบริโภคภาคเอกชนผ่านการจ้างงาน เงินเดือน และผลประโยชน์หลังหักภาษีที่เพิ่มขึ้นของภาคธุรกิจที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี นอกจากนี้ มาตรการจะส่งผลในเชิงบวกต่อการลงทุนภาคเอกชนเนื่องจากภาคธุรกิจที่ได้รับประโยชน์เหล่านี้สามารถมีการขยายการลงทุนจากกำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้นได้

นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในสาขาต่าง ๆ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีพันธกิจในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในสาขาต่าง ๆ รวมทั้งอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ โดยสร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการ ทำให้ผู้ประกอบการหรือ SMEs ที่อยู่ในธุรกิจค้าปลีกส่งเฟอร์นิเจอร์สามารถมีความเข้าใจเบื้องต้น และสามารถทำการแข่งขันในตลาดได้

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการพัฒนาข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive

Benchmarking) สำหรับอุตสาหกรรมรายสาขา เฟอร์นิเจอร์ไม้ ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้น และนำมาซึ่งมาตรการหรือแนวทางพัฒนาอย่างถูกทิศทาง

นอกจากนั้น สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ร่วมกับภาคเอกชนจัดทำ “แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2555” เน้นการพัฒนาผลิตภาพการผลิต (Productivity) เพื่อสร้างความเข้มแข็งที่ยั่งยืนให้กับภาคอุตสาหกรรม โดยมี “ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ” ดังต่อไปนี้

- 1) การยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน (Human Skill) ทั้งแรงงานที่มีอยู่เดิมและแรงงานที่กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม
- 2) การยกระดับความสามารถทางด้านการบริหารจัดการ(Management) ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการ โดยนำระบบ IT มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ ส่งเสริมการทำฐานข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ (Benchmarking, Best Practices)
- 3) การปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร
- 4) การพัฒนาระบบ Logistics ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม
- 5) การสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ และ Supply Chain โดยสนับสนุนการร่วมธุรกิจในกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) และ Supply Chain เพื่อเชื่อมโยงการผลิต โดยเน้นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มที่อยู่ในระดับหัวแถวกับท้ายแถว⁸

2.3 การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจ และผลกระทบ

เนื้อหาประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ที่มีความสำคัญในการตัดสินใจในทางธุรกิจ และการวางแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ ของ SMEs ในอุตสาหกรรม ข้อมูลภายใต้หัวข้อการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจ จะกล่าวถึง ปัจจัยเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ที่กระทบต่อ SMEs ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยที่ภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศแสดงในตารางที่ 2.2 และตารางที่ 2.3 ข้อมูลเศรษฐกิจของประเทศไทยปี พ.ศ. 2536-2549 รวบรวมไว้ในภาคผนวก ก.

⁸ แผนแม่บทสร้างชาติ การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ ภาคอุตสาหกรรม (Productivity) (พ.ศ. 2551-2555)

ตารางที่ 2.2 เครื่องชี้ภาวะทางเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2542-2549

	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
1. จำนวนประชากร(ล้านคน)	61.8	61.88	62.31	62.8	63.08	61.97	64.42
2. ผลิตภัณฑ์ในประเทศ							
2.1 ผลิตภัณฑ์รวม ณ ราคาประจำปี 2531(พันล้านบาท)	2,872.0	3,008.4	3,073.6	3,237.0	3,464.7	3,678.5	3,842.5
(% การเปลี่ยนแปลง)	4.4	4.8	2.2	5.3	7.0	6.2	4.5
ภาคเกษตรกรรม (พันล้านบาท)**	289.2	309.9	320	322.2	359	341.8	333.5
(% การเปลี่ยนแปลง)	2.3	7.2	3.2	0.7	11.4	-4.8	-2.4
นอกภาคเกษตรกรรม (พันล้านบาท)**	2,582.8	2,698.5	2,753.6	2,914.9	3,105.7	3,336.7	3,509.0
(% การเปลี่ยนแปลง)	4.7	4.5	2.0	5.9	6.5	7.4	5.2
2.2 ผลิตภัณฑ์รวม ณ ราคาปัจจุบัน(พันล้านบาท)	4,637.1	4,922.7	5,133.5	5,450.6	5,929.0	6,503.5	7,103.0
(% การเปลี่ยนแปลง)	0.2	6.2	4.3	6.2	8.8	9.7	9.2
2.3 ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ(บาทต่อคน)	72,981	77,863	80,558	84,919	91,398	99,339	107,001
3. อัตราเงินเฟ้อ							
3.1 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป(2545=100)	96.2	97.8	99.4	100	101.8	104.6	109.3
(% การเปลี่ยนแปลง)	0.3	1.6	1.6	0.7	1.8	2.7	4.5
4. ภาคต่างประเทศ(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)							
4.1 สินค้าส่งออก	56.8	67.9	63.1	66.1	78.1	95	109.2
(% การเปลี่ยนแปลง)	7.4	19.5	-7.1	4.8	18.2	21.6	15.0
4.2 สินค้าเข้า	47.5	62.4	60.6	63.4	74.3	93.5	117.8
(% การเปลี่ยนแปลง)	16.9	31.3	-3	4.6	17.4	25.7	26.0
4.3 ดุลการค้า	9.3	5.5	2.5	2.7	3.8	1.5	-8.6
4.4 ดุลบัญชีเดินสะพัด	12.5	9.3	6.2	7.0	8.0	6.9	-3.7
(% ของผลิตภัณฑ์รวม)	10.2	7.6	5.4	5.5	5.6	4.2	-2.1
5. การคลัง(ตามปีงบประมาณ)(พันล้านบาท)							
5.1 ดุลเงินสด	-134.4	-116.6	-107.9	-118.7	34.3	17.2	16.9
(% ของผลิตภัณฑ์รวม)	-2.9	-2.4	-2.1	-2.2	0.6	0.3	0.2
6. การเงิน							
6.1 M2 (พันล้านบาท)	4,854.7	5,032.7	5,243.6	5,378.9	5,641.8	5,948.4	6,438.9
(% การเปลี่ยนแปลง)	2.1	3.7	4.2	2.6	4.9	5.4	8.2
6.2 M2a (พันล้านบาท) 9/	5,182.5	5,297.0	5,538.4	5,530.2	5,813.2	6,180.4	6,510.0
(% การเปลี่ยนแปลง)	1.3	2.2	4.6	2.4	5.1	6.3	5.3
7. อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.) 8/	37.8	40.2	44.5	43.0	41.5	40.3	40.3

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2549

8/ตั้งแต่ กรกฎาคม 2540 ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยระหว่างธนาคาร

9/ตั้งแต่ มกราคม 2545 ไม่รวม 56 บริษัทเงินทุนที่สังกัดกิจการ

**สศช. ได้ปรับปรุงการจำแนกหมวดหมู่ของ GDP ด้านการผลิต โดยจัดตามมาตรฐานอุตสาหกรรม(ประเทศไทย) ปี 2544

นับตั้งแต่ ปี 2538 เป็นต้นมา จากเดิมใช้ TSIC ปี 2515

ตารางที่ 2.3 GDP และ GNP ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต รายไตรมาส

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ตามราคาประจำปี จันทรคติสาขาการผลิต รายไตรมาส พ.ศ. 2546 - 2548

สาขาการผลิต	2546				2547 ^p				2548 ^p				ด้านบาท		
	ไตรมาส				ไตรมาส				ไตรมาส						
	รวม	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	รวม	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	รวม	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3			
ภาคเกษตรกรรม เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ การประมง	595,004	146,857	135,389	129,453	183,305	648,999	157,689	147,933	143,577	199,800	706,285	159,309	141,063	167,961	237,952
	491,026	115,872	110,952	107,300	156,902	543,660	122,608	128,457	122,993	169,602	595,391	124,932	118,456	146,511	205,492
	103,978	30,985	24,437	22,153	26,403	105,339	35,081	19,476	20,584	30,198	110,894	34,377	22,607	21,450	32,460
ภาคอุตสาหกรรม การทำเหมืองแร่และถ่านหิน การอุตสาหกรรม การไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำประปา การก่อสร้าง	533,535	132,698	129,643	133,470	137,823	592,024	1,449,561	1,449,765	1,489,069	1,538,629	6,397,943	1,555,917	1,552,919	1,622,779	1,666,328
	154,564	37,452	37,503	41,095	38,514	174,282	40,444	41,392	47,122	45,324	222,175	47,870	49,778	64,678	59,849
	2,060,447	518,013	500,621	500,671	541,142	2,312,935	575,035	556,397	567,294	614,209	2,467,112	602,386	596,976	612,332	655,418
การค้าส่ง กักสิล การซ่อมแซมรถยนต์ และจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ภายในบ้าน โรงแรม และภัตตาคาร	190,946	43,740	51,103	48,558	47,545	207,159	50,754	54,779	49,515	52,111	219,577	53,449	59,312	51,883	54,933
	175,586	38,473	43,215	55,117	38,781	204,591	45,815	47,762	62,310	48,704	222,753	52,704	53,312	65,527	51,210
	914,328	239,565	227,160	221,454	226,149	967,789	253,291	239,438	235,152	239,908	1,054,447	270,218	259,349	260,725	264,155
การขนส่ง การเก็บรักษาสินค้า และการคมนาคม สถานบริการเงิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	300,414	78,342	66,437	72,837	82,798	337,687	79,728	83,364	85,215	89,380	349,910	79,562	86,917	89,420	94,011
	465,204	113,074	109,307	117,402	125,421	509,063	121,681	120,539	128,767	138,076	530,106	123,972	123,588	137,406	145,140
	202,151	46,467	49,313	55,965	50,406	237,129	53,463	59,015	64,528	60,123	272,430	64,187	65,939	74,186	68,118
การประกันสังคมแบบบังคับ บริการการศึกษา การบริการสาธารณสุข การบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ ราชการส่วนท้องถิ่น	177,890	43,499	43,306	45,180	45,905	192,942	45,344	47,028	49,980	50,590	199,865	48,608	48,664	50,922	51,671
	262,081	65,063	63,986	66,712	66,320	293,388	69,274	75,276	74,512	74,326	321,001	83,001	77,833	78,849	81,318
	220,938	53,883	55,767	55,281	56,007	248,858	56,754	66,705	63,153	62,246	275,055	65,801	69,903	67,883	71,468
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส (ไตรมาส) บวก: ผลตอบแทนปีจัดการผลิตสุทธิจากต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติรายไตรมาส (ไตรมาส)	106,803	25,312	24,458	28,521	28,512	118,800	27,573	28,856	31,036	31,335	132,422	32,034	30,182	34,791	35,415
	96,184	22,019	22,698	23,922	27,545	114,209	28,231	27,142	28,401	30,435	122,549	29,805	29,049	31,986	31,709
	7,822	2,087	1,969	1,988	1,778	8,192	2,174	2,072	2,084	1,862	8,541	2,320	2,117	2,191	1,913
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส (ไตรมาส) บวก: ผลตอบแทนปีจัดการผลิตสุทธิจากต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติรายไตรมาส (ไตรมาส)	5,930,362	1,473,846	1,432,232	1,464,156	1,560,128	6,576,023	1,607,250	1,597,698	1,632,646	1,738,429	7,104,228	1,715,226	1,693,982	1,790,740	1,904,280
	-111,028	-15,416	-37,435	-29,126	-29,051	-128,317	-13,497	-46,322	-34,881	-33,617	-168,844	-30,824	-61,255	-45,091	-31,674
	5,819,334	1,458,430	1,394,797	1,435,030	1,531,077	6,447,706	1,593,753	1,551,376	1,597,765	1,704,812	6,935,384	1,684,402	1,632,727	1,745,649	1,872,606

p ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานบัญชี . 2549

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

ปริมาณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2546-2550 ดังแสดงใน ตารางที่ 2.4 โดยในปี พ.ศ. 2546 GDP ของประเทศอยู่ที่ 3,468,166 พันล้านบาท และสูงขึ้นถึง 4,244,607 พันล้านบาท ในปี พ.ศ. 2550 การเติบโตของ GDP โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 5.6 ต่อปี และมีการเติบโตสูงสุดร้อยละ 7.1 ในปี พ.ศ. 2546

ตารางที่ 2.4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่ราคาคงที่ (GDP) ปี พ.ศ. 2546-2550

ปี พ.ศ.	GDP (พันล้านบาท)*	Growth (%)
2546r	3,468,166	7.1
2547r	6,688,189	6.3
2548r	3,855,111	4.5
2549p	4,052,006	5.1
2550p1	4,244,607	4.7

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550

*Table 2 : Expenditure on Gross Domestic Product at 1988 Prices (Original)

r = revised

p = preliminary based on annual figure

p1 = without annual figure

การเจริญเติบโตของ GDP สะท้อนการขยายตัวของเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อย่างไรก็ตามอัตราการเจริญเติบโต (Growth) ของ GDP ที่ต่ำลง สะท้อนภาพการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ SMEs เฟอร์นิเจอร์ในการชะลอตัวการลงทุนและการผลิตในทิศทางเดียวกัน

ปริมาณการบริโภคภาคเอกชน ในปี พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2550 สำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีแนวโน้มการเจริญเติบโตที่สูงขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 2.3 ถึงแม้จะมีอัตราการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างชะลอตัว แต่สะท้อนถึงความเป็นไปได้ในการขยายตัวและแนวโน้มการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมในอนาคต ดังแสดงในตารางที่ 2.5 และภาพที่ 2.3

ตารางที่ 2.5 การบริโภคของภาคเอกชน: เฟอ์นิจเจอร์ ปี พ.ศ. 2546-2550

ปี พ.ศ.	การบริโภคของภาคเอกชน: เฟอ์นิจเจอร์ (พันล้านบาท)*
2546	57,023
2547r	62,136
2548r	64,664
2549p	62,607
2550p1	64,395

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550

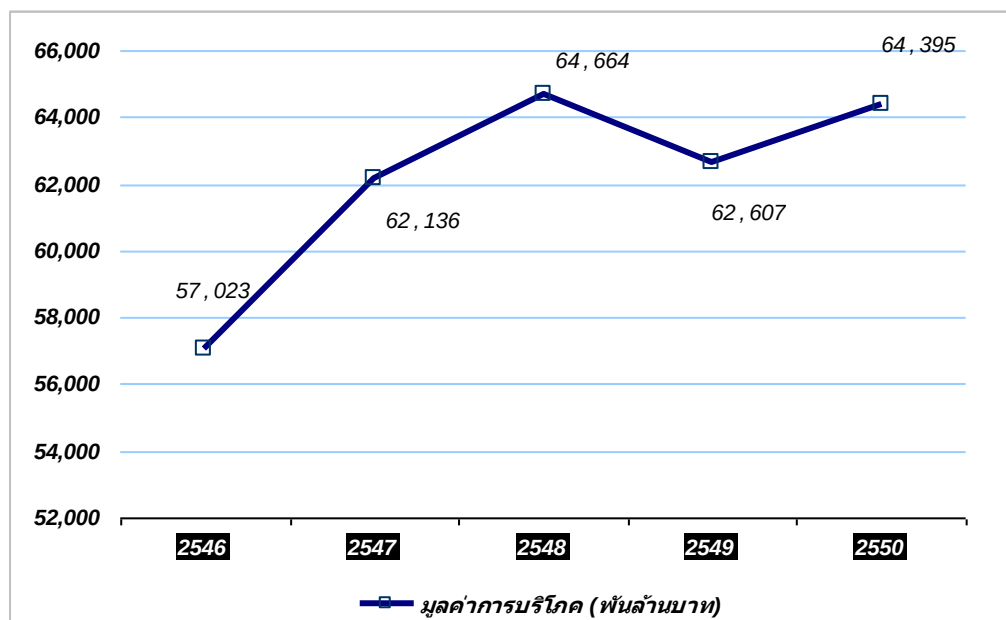
*Table 8: Private Consumption Expenditure at 1988 Prices (Original)

r = revised

p = preliminary based on annual figure

p1 = without annual figure

ภาพที่ 2.3 การบริโภคของภาคเอกชน: เฟอ์นิจเจอร์ ปี พ.ศ. 2546-2550

ภาพรวมของสถานะเศรษฐกิจไทย ในปี 2544-2549

- ปี 2544: เหตุการณ์ 911 และเศรษฐกิจโลกชะลอตัว มูลค่าการส่งออกชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 27 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 2.6 ในปี 2544 เผชิญกับข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ
- ปี 2545-2546: สงครามสหรัฐฯ – อิรัก (2545) และ SARs (2546) นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงจาก 10.8 ล้านคน ในปี 2545 เหลือ 10.0 ล้านคน ในปี 2546 (ลดลง 7.4%) เป็นการสูญเสียรายได้ 15,000 ล้านบาท
- ปี 2547: การระบาดไข้หวัดนก การส่งออกไก่สด สูญเสียรายได้ประมาณ 20,000 ล้านบาท
- ภาวะราคาน้ำมันดิบดูไบเพิ่มขึ้นสูงจาก 26.8 \$/บาร์เรล ณ สิ้นปี 2545 เป็น 53.5 \$ ณ สิ้นปี 2548 และ 70.74 \$ ณ 8 สิงหาคม 2549 ราคาน้ำมันดีเซล เพิ่มขึ้นสูงจาก 13.9 บาทต่อลิตร ณ สิ้นปี 2545 เป็น 23.5 บาท ณ สิ้นปี 2548 และ 27.5 บาท ในเดือน สิงหาคม 2549 ประเทศไทยต้องใช้เงินตราต่างประเทศเพื่อจ่ายค่าเชื้อเพลิงและน้ำมันนำเข้าเพิ่มขึ้น จาก 13,150 ล้านดอลลาร์ (531,709 ล้านบาท) ในปี 2547 เป็น 20,920 ล้านดอลลาร์ (842,737 ล้านบาท) ในปี 2548
- ภาวะภัยแล้ง ผลผลิตเกษตรกรรมลดลง ภัยแล้งส่งผลให้มูลค่าสินค้าเกษตรลดลงประมาณ 19,366 ล้านบาท ในปี 2547 และ 17,951 ล้านบาท ในปี 2548
- กรณีธรณีพิบัติภัย จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง 130,000 คน ในปี 2548 หรือลดลง 1.1%
- ผลกระทบสินามิทำให้สูญเสียรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2548 ประมาณ 2,900 ล้านบาท (มูลค่าความเสียหายด้านทรัพย์สินประมาณ 64,000 ล้านบาท)
- ปี 2549 : การปฏิวัติของคณะปฏิรูปการเมืองและการปกครองแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงการบริหารประเทศของรัฐบาล และอีกครั้งกรณีปัญหาอุทกภัยทั่วทุกภาคของประเทศที่สร้างความเสียหายให้กับทางเศรษฐกิจในสาขาต่างๆ
- ปี 2550-2551 : ภาวะราคาน้ำมันพุ่งสูงขึ้นต่อเนื่องเป็นประวัติการณ์ ตารางที่ 2.6 แสดงราคาขายปลีกน้ำมัน ณ เดือนพฤษภาคม 2551

ตารางที่ 2.6 ราคาน้ำมันขายปลีก ณ สถานีบริการ ในเขต กทม.

ราคาน้ำมันขายปลีก ณ สถานีบริการ ใน เขต กทม. หน่วย : บาท/ลิตร								
	ปตท	บางจาก	เชลล์	เอสโซ่	เซฟรอน	สห บริการ	ภาคใต้ พลัง	ปิโตร นาส
แก๊สโซฮอล 95 E10	36.09	36.09	36.09	36.09	36.09	36.09	36.09	36.09
แก๊สโซฮอล 95 E20	34.09	34.09	-	-	-	-	-	-
แก๊สโซฮอล 91 E10	35.29	35.29	35.29	-	35.29	-	-	-
เบนซิน 95	40.09	-	40.09	40.09	40.09	40.09	40.89	40.89
เบนซิน 91	38.99	38.99	38.99	38.99	38.99	38.99	38.99	38.99
ดีเซลหมุนเร็ว	39.04	39.74	39.74	39.74	39.74	39.74	39.74	39.74
ดีเซลหมุนเร็ว บี5	38.34	39.04	39.04	-	39.04	39.04	39.04	-

ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน http://www.eppo.go.th/retail_prices.html

ภาวะการชะลอตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

สถานการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีผลกระทบต่อความต้องการทางตลาดของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายในประเทศ มีการเติบโตเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี โดยมีการชะลอตัวลง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน เนื่องด้วยความไม่ชัดเจนของสถานการณ์ทางการเมือง และต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวสูงขึ้น

จากสถานการณ์ซบเซาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ทำให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ได้รับผลกระทบในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีการชะลอตัวลง โดยผู้ประกอบการชะลอการลงทุนและการผลิต นอกจากนั้น ในด้านของผู้บริโภค เนื่องจากต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากราคาน้ำมัน มีผลทำให้ผู้บริโภคชะลอการตัดสินใจซื้อออกไปอีก⁹

⁹ รายงานประจำปี, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2550

ตารางที่ 2.7 เปรียบเทียบ GDP กับ GNP ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ราคาคงที่
ปี พ.ศ. 2546-2550 (พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	GDP	GNP ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	Growth (%)
2546r	3,468,166	134,641	4.9
2547r	6,688,189	143,581	6.6
2548r	3,855,111	151,221	5.3
2549p	4,052,006	159,480	5.5
2550p1	4,244,607	164,103	2.8

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550

*Table 4: Gross National Product at 1988 Prices (Original)

r = revised

p = preliminary based on annual figure

p1 = without annual figure

ค่าเงินบาท

จากข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบัน ค่าเงินบาทของประเทศไทย แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 2.5 โดยในปี พ.ศ. 2550 ค่าเงินบาทได้แข็งค่าไปอยู่ที่ 32.22 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งถือเป็นสถิติที่แข็งค่าที่สุดในรอบ 10 ปี สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับค่าเงินบาท ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงคือ ผู้ส่งออก และผู้รับรายได้ ค่าจ้างเป็นเงินดอลลาร์ สำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบจากภาวะ ค่าเงินบาทแข็งตัว ทำให้เฟอร์นิเจอร์ไทยเสียเปรียบด้านการแข่งขัน รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจทั้งในและ ต่างประเทศชะลอตัว ทำให้ลดการผลิตลง¹⁰

สำหรับผู้ประกอบการที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศ สหรัฐอเมริกา จะได้รับผลกระทบมาก เนื่องจากเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกามีการชะลอตัวลง โดย ในปี พ.ศ. 2551 คาดการณ์ว่าจะขยายตัวในอัตราต่ำประมาณร้อยละ 1.9 ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่ ต่ำที่สุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา นอกจากนั้น สหรัฐยังเผชิญปัญหาภาวะหนี้สูญของสินเชื่อ

¹⁰ “เฟอร์นิเจอร์ทรุด! ราคาไม่ยั้งคั้งวูบ โรงเลื่อยจ่อเจ๊ง”, หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ประจำวันที่ 7-10 ตุลาคม 2550

อสังหาริมทรัพย์ (ซัพไพร์ม) เป็นผลให้มีจำนวนการซื้อขายที่อยู่อาศัยลดลง และทำให้ความต้องการซื้อเฟอร์นิเจอร์ลดลงตามไปด้วย

ตารางที่ 2.8 อัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงิน ดอลลาร์ สหรัฐฯ ปี พ.ศ. 2546-2550

ปี พ.ศ.	ค่าเฉลี่ยอัตราแลกเปลี่ยนของสกุลเงิน ดอลลาร์ สหรัฐฯ (บาท ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ)
2546	41.5309
2547	40.2759
2548	40.2459
2549	37.8875
2550	32.2197

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, www.bot.or.th

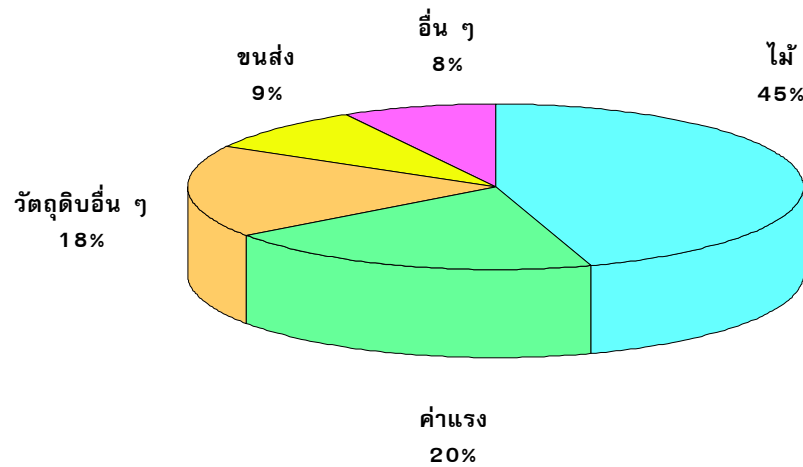
จากเหตุผลดังกล่าว สะท้อนถึงสัญญาณที่ไม่ดีต่อการขยายตัวของสินค้าเฟอร์นิเจอร์ในสหรัฐฯ และสัญญาณไม่ดีต่อการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ของไทยไปสหรัฐฯ นอกจากนี้ มีการคาดการณ์ว่าผู้นำเข้าเฟอร์นิเจอร์สหรัฐฯจะหันไปนำเข้าจากแหล่งผลิตต้นทุนต่ำแห่งใหม่มากขึ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ควรเร่งปรับตัวในเรื่องการลดต้นทุน การผลิตสินค้าที่มีราคาสูงขึ้น โดยเน้นเรื่องรูปแบบดีไซน์ที่ตรงกับความต้องการของตลาด รวมถึงการให้บริการที่ดี ส่งมอบสินค้าตรงเวลา และควรเลิกผลิตสินค้าที่เน้นปริมาณ และขายราคาถูก เนื่องจาก ในอนาคตสินค้าเฟอร์นิเจอร์ของไทยคงไม่สามารถแข่งกับประเทศที่มีแหล่งผลิตต้นทุนต่ำได้ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการหันมาทำตลาดในประเทศมากขึ้น เพราะการผลิตและขายรูปเงินบาทจะช่วยลดความเสี่ยงการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนได้¹¹

ต้นทุนการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน

สำหรับสัดส่วนต้นทุนการผลิตของเฟอร์นิเจอร์ไม้ จะแบ่งเป็นค่าไม้ร้อยละ 45 ค่าแรงงานร้อยละ 20 ค่าวัตถุดิบอื่น ๆ เช่น สี สารเคลือบเงาร้อยละ 18 ค่าขนส่งร้อยละ 9 และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าขนส่ง ภาษี ดอกเบี้ย ค่าเสื่อม ร้อยละ 8 ดังแสดงในภาพที่ 2.4

¹¹ “ส่งออกเฟอร์นิเจอร์ปีหนูไม่สดใส ตลาดใหญ่สหรัฐทรุดหนักในรอบ 5 ปี”, หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2288 17 ม.ค.-19 ม.ค. 2551

ภาพที่ 2.4 สัดส่วนต้นทุนการผลิตของเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี 2543

ที่มา : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2544

ในส่วน of ร้านค้านั้น มีการศึกษาประมาณต้นทุนโลจิสติกส์จากต้นทุนรวมของทั้งร้านค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน โดยใช้ข้อมูลในเดือนพฤษภาคม 2550 ยอดขายสินค้ารวมประมาณ 11.4 ล้านบาท คิดเป็นสินค้าประเภทไม้ประมาณ 80% สินค้าอื่นๆ 20% ดังแสดงในตารางที่ 2.9 ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวใช้ในการกระจายต้นทุนด้านรับคำสั่งซื้อ เก็บรักษาวัตถุดิบ เก็บรักษาสินค้า และส่งมอบสินค้า (ฤทธิ์ หงษ์สาคร, 2550)

ตารางที่ 2.9 ยอดขายเดือนพฤษภาคม 2550 (บาท)

ประเภทสินค้า	พฤษภาคม	สัดส่วน
ไม้แปรรูป	6,203,521	54.49%
อื่น ๆ	2,083,439	18.30%
บานประตูไม้	1,090,035	9.58%
บานหน้าต่าง	817,125	7.18%
วงกบไม้	675,049	5.93%
บานประตู PVC/ไม้อัด	249,280	2.19%
ฉลุลาย	147,410	1.29%
เกล็ดजू	43,560	0.38%
ไม้บั่ว	39,889	0.35%
ปาร์เก้	34,390	0.30%
รวมทั้งสิ้น	11,383,698	100%

ปริมาณการขายสินค้าประเภทไม้ของร้านค้าประมาณ 20,000 ลบ.ฟ. คิดเป็นสินค้าประเภทบานประตูไม้ประมาณ 3% สินค้าประเภทไม้อื่นๆ 97% ดังแสดงในตารางที่ 2.10 ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวใช้ในการกระจายต้นทุนทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านรับคำสั่งซื้อ วางแผนการผลิต จัดซื้อ วัตถุดิบ เก็บรักษาวัตถุดิบ ผลิต เก็บรักษาสินค้า และส่งมอบสินค้าดังแสดงในตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.10 ปริมาณการขายเดือนพฤษภาคม 2550 (ลบ.ฟ.)

ประเภทสินค้า	พฤษภาคม	สัดส่วน
ไม้แปรรูป	15,509	77.29%
บานหน้าต่าง	2,321	11.57%
วงกบไม้	1,252	6.24%
บานประตูไม้	613	3.05%
ฉลุลาย	184	0.92%
ปาร์เก้	83	0.41%
เกล็ดजू	56	0.28%
ไม้บัว	50	0.25%
รวมทั้งสิ้น	20,067	100%

ตารางที่ 2.11 ต้นทุนโลจิสติกส์รวมของร้านค้าเดือนพฤษภาคม 2550

กิจกรรม	ค่าใช้จ่าย (บาท/เดือน)				ต้นทุนรวม	% ต้นทุน Logistics
	ด้านบุคคล	ด้านพื้นที่และอาคาร	ด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์	วัสดุใช้งานและวัสดุสิ้นเปลือง		
1 รับคำสั่งซื้อ	102,000	7,556	0	2,453	112,010	7.2%
2 วางแผนการผลิต	60,000	7,556	0	491	68,047	4.4%
3 จัดซื้อวัตถุดิบ	98,300	7,556	0	981	106,838	6.8%
4 เก็บรักษาวัตถุดิบ	53,950	23,026	0	6,257	83,233	5.3%
5 ผลิต	596,800	114,771	62,448	48,338	822,357	52.6%
6 เก็บรักษาสินค้า	52,750	23,026	0	6,257	82,033	5.2%
7 ส่งมอบสินค้า	74,000	9,275	204,732	245	288,252	18.4%
รวม	1,037,800	192,768	267,180	65,022	1,562,770	100%
% ต้นทุนLogistics	66.4%	12.3%	17.1%	4.2%	100.0%	

ต้นทุนโลจิสติกส์รวมของร้านค้าเดือนพฤษภาคม 2550 คิดเป็น 1,562,770 บาท รายละเอียดแสดงใน เมื่อพิจารณายอดขาย (บาท) และปริมาณสินค้าที่ขาย (ลบ.ฟ.) ต้นทุนโลจิสติกส์ของผลิตภัณฑ์บ้านประตูไม้ต่อ 1 บ้านสามารถคำนวณหาได้ดังแสดงในตารางที่ 2.12 โดยบ้านประตูไม้ 1 บ้านใช้ไม้ประมาณ 2.5 ลบ.ฟ.

ตารางที่ 2.12 ต้นทุนโลจิสติกส์ของผลิตภัณฑ์บ้านประตูไม้ต่อ 1 บ้าน

กิจกรรม	ค่าใช้จ่าย (บาท/เดือน)				ต้นทุนรวม	% ต้นทุน Logistics
	ด้านบุคคล	ด้านพื้นที่และอาคาร	ด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์	วัสดุใช้งานและวัสดุสิ้นเปลือง		
1 รับคำสั่งซื้อ	10.10	0.75	0.00	0.24	11.10	6%
2 วางแผนการผลิต	7.47	0.94	0.00	0.06	8.48	5%
3 จัดซื้อวัตถุดิบ	12.25	0.94	0.00	0.12	13.31	7%
4 เก็บรักษาวัตถุดิบ	5.34	2.28	0.00	0.62	8.24	5%
5 ผลิต	74.35	14.30	7.78	6.02	102.45	57%
6 เก็บรักษาสินค้า	5.23	2.28	0.00	0.62	8.13	5%
7 ส่งมอบสินค้า	7.33	0.92	20.28	0.02	28.55	16%
รวม	122.08	22.41	28.06	7.71	180.26	100%

ต้นทุนโลจิสติกส์ระดับจุลภาค

ต้นทุนโลจิสติกส์ในการค้าปลีก-ค้าส่งเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านขึ้นกับปัจจัยทางกายภาพของ 6 ประการ ซึ่งได้แก่ ขนาดและรูปร่างของสินค้า น้ำหนักของสินค้า ความเปราะบางและความคงทนของสินค้า ลักษณะหีบห่อหรือการบรรจุของสินค้า อายุของสินค้า และมูลค่าสินค้า โดยมีต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขาย (Logistics Cost per Sales) แสดงในตารางที่ 2.13 โดยผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์มีต้นทุนโลจิสติกส์ประมาณร้อยละ 16.5 ของมูลค่าสินค้า

ตารางที่ 2.13 ต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขายสินค้า

Group	Commodity Group	Transportation Cost (%)	Inventory Cost (%)	Administration Cost (%)	Total Logistics Cost (%)
1	สิ่งทอ	4.06	4.80	7.00	15.86
2	อาหารทะเล	2.43	0.89	2.85	6.17
3	ผลไม้	6.25	5.00	4.00	15.25
4	ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	5.00	10.00	4.00	19.00
5	ปูนซีเมนต์	14.96	3.08	1.07	19.11
6	เคมีภัณฑ์ พลาสติก ยางนอก	1.50	3.00	3.43	7.93
7	ยางพารา กระดาษ เฟอร์นิเจอร์ไม้	2.15	5.70	8.70	16.55
8	เหล็ก อลูมิเนียม	6.70	6.50	2.00	15.20
9	เครื่องจักร ยานยนต์ แม่พิมพ์	2.83	7.00	5.30	15.13
10	คอมพิวเตอร์ หม้อแปลงไฟฟ้า	0.74	6.00	7.00	13.74
11	เครื่องมือแพทย์ วงจรไฟฟ้า อัญมณี	0.50	0.90	5.00	6.40
12	น้ำมันเชื้อเพลิง ปิโตรเลียม	2.43	5.30	1.50	9.23
13	ดอกกล้วยไม้สด	1.30	3.00	5.50	10.80

ที่มา : สนข., 2549.

2.4 การวิเคราะห์ด้านสังคม และผลกระทบ

เนื้อหาประกอบด้วยการวิเคราะห์สถานะประชากรและที่อยู่อาศัย วิถีชีวิตของกลุ่มผู้บริโภค และภาวะโลกร้อน

ข้อมูลประชากรและที่อยู่อาศัย

จำนวนประชากร และที่อยู่อาศัยของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2546-2550 มีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องดังแสดงในตารางที่ 2.14 จำนวนบ้านที่เพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2550 ผู้บริโภคภายในประเทศมีการใช้จ่ายเพื่อเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านประมาณ 21,360 ล้านบาท ซึ่งเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 จากช่วงเวลาเดียวกันในปี พ.ศ. 2549 โดยการปรับตัวดังกล่าวส่วนหนึ่งน่าจะได้รับแรงหนุนจากความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนของอสังหาริมทรัพย์ประเภทธุรกิจคอนโดมิเนียม ที่เติบโตสวนกระแสตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยรวมในปี 2550¹²

¹² “เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน : ปังจ๊บลบรุมเรา...ทั้งตลาดในประเทศ-ต่างประเทศ”, Business Brief ปีที่ 14 ฉบับที่ 2101 วันที่ 18 ม.ค. 2551, ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

ตารางที่ 2.14 สถิติจำนวนประชากรและบ้านทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2546-2550

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร	จำนวนบ้าน
2546	63,079,765	17,853,423
2547	61,973,621	18,432,937
2548	62,418,054	19,016,784
2549	62,828,706	19,582,845
2550	63,038,247	20,089,221

ที่มา: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, www.dopa.go.th

การเพิ่มขึ้นของที่อยู่อาศัยใจกลางเมือง

ปัจจุบันถึงแม้จะมีภาวะการชะลอตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ตลาดอสังหาริมทรัพย์ประเภทธุรกิจคอนโดมิเนียมมีการเติบโตที่สวนกระแส โดยผู้ประกอบการบางกลุ่มได้ปรับวิกฤติให้เป็นโอกาสทางธุรกิจ โดยได้เจาะกลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ปานกลางซึ่งเป็นฐานตลาดใหญ่ ซึ่งต้องการหาซื้อที่อยู่อาศัยใกล้ที่ทำงาน เพื่อความสะดวกสบายและประหยัดเวลาเดินทาง โดยโครงการคอนโดมิเนียมดังกล่าว มักอยู่ในทำเลย่านธุรกิจใจกลางเมือง และตามเส้นทางรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดิน จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้ความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน¹³

วิถีชีวิตของกลุ่มผู้บริโภค (Lifestyle)

กลุ่มผู้บริโภคซึ่งมีกลุ่มอายุและวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ย่อมมีความต้องการสินค้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้ประกอบการ SMEs เฟอร์นิเจอร์ ควรมีเข้าใจและรู้เกี่ยวกับลักษณะการอยู่อาศัยของกลุ่มผู้บริโภคว่าส่วนใหญ่อาศัยตามบ้านเดี่ยวที่มีบริเวณกว้าง หรือพื้นที่จำกัด เช่น คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์ เพราะการอยู่อาศัยในรูปแบบที่แตกต่างกันย่อมมีความต้องการรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ต่างกันด้วย โดยผู้ประกอบการที่เข้าใจความต้องการของลูกค้ามาก จะได้เปรียบทางธุรกิจมากขึ้น¹⁴

¹³ “เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน : ปัจจัยลบรุนแรง...ทั้งตลาดในประเทศ-ต่างประเทศ”, Business Brief ปีที่ 14 ฉบับที่ 2101 วันที่ 18 ม.ค. 2551, ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

¹⁴ มุมมองนักบริหาร, หนังสือพิมพ์แนวหน้า ประจำวันที่ 29 พฤษภาคม 2550

กระแสภาวะโลกร้อน (Global warming)

กระแสภาวะโลกร้อน เป็นหัวข้อหนึ่งที่สังคมให้ความสนใจ เนื่องจากปัจจุบันโลกไม่สามารถระบายความร้อนที่ได้รับจากดวงอาทิตย์ออกไปได้อย่างที่เคยเป็น ทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มสูงขึ้น และส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตบนโลกอย่างรุนแรง นับเป็นวิกฤตการณ์สำคัญที่คนทั่วโลก รวมทั้งคนไทยให้ความสนใจ

จากปัญหาภาวะโลกร้อนดังกล่าว เป็นกระแสทำให้ทุกคนตื่นตัว รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ ที่หันมาสนใจมีส่วนร่วมในการร่วมลดภาวะโลกร้อน โดยมีการออกแบบเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านในรูปแบบ Eco Friendly ซึ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิต และวัสดุที่ใช้ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ และสามารถนำรีไซเคิลได้อีก ¹⁵

2.5 การวิเคราะห์ด้านเทคโนโลยี และผลกระทบ

เนื้อหาประกอบด้วยการวิเคราะห์ขั้นตอนและเทคโนโลยีรูปแบบต่างๆที่ใช้ในการดำเนินการในปัจจุบัน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการขาย

ส่วนการผลิต

ปัจจุบันเทคโนโลยี เป็นอีกหนึ่งปัจจัยความสำเร็จที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินธุรกิจ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมจะเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน (Competitive advantage) เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ มีดังนี้

วิศวกรรมอุตสาหการ (Industrial Engineering: IE-Technique) และโปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์ (Finite Element) ¹⁶

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย ส่วนใหญ่เป็นลักษณะของผู้รับจ้างผลิต หรือ OEM ทำให้ขาดความแข็งแกร่งในด้านการสร้างสรรครูปแบบของตนเอง เมื่อประเทศจีนและเวียดนามเริ่มเข้ามาเป็นคู่แข่ง ซึ่งมีผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือนที่มีราคาถูกกว่า ทำให้คำสั่งซื้อ (Order) ส่วนใหญ่หันไปสั่งซื้อจากต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทยประสบปัญหา

¹⁵ “อินเด็กซ์” ฉีกตลาดเฟอร์นิเจอร์ สร้างจุดขายใหม่แนว Eco Friendly, บิสิเนสไทย วันที่ 9 ก.ค. 2550

¹⁶ “หนุนอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยี สำหรับทดสอบความแข็งแรงของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ”, 19 ธ.ค. 2550, โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (iTAP), <http://www.newswit.com/news/2007-12-19/0821-35e1337d3df28985aa03dce223655122/>

วิศวกรรมอุตสาหกรรม หรือ IE-Technique เป็นศาสตร์ด้านการบริหารจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ ที่เข้าไปช่วยผู้ประกอบการในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการลดต้นทุนการผลิต โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในคุ้มค่าที่สุด IE-Technique มีส่วนสนับสนุนอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ในด้านเทคนิคการผลิต การทำชิ้นส่วนงานเฟอร์นิเจอร์ให้เกิดประสิทธิภาพ พัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่ให้มีคุณภาพ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในโรงงานมาใช้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สำหรับ โปรแกรมไฟไนต์เอลิเมนต์ (Finite Element) เป็นโปรแกรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ โดยใช้ทดสอบความแข็งแรงของผลิตภัณฑ์ต้นแบบได้โดยผ่านคอมพิวเตอร์ โดยผู้ประกอบการไม่ต้องเสียเวลาในการทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบขึ้นมาเพื่อทดสอบอีกต่อไป ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการผลิต ลดเวลา และช่วยเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน¹⁷

เตาอบไม้

ตลาดในกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีขนาดใหญ่ และในจำนวนยอดเฟอร์นิเจอร์ที่ส่งออกทั้งหมด เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้มากกว่าร้อยละ 60 ในปัจจุบัน การแข่งขันในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีความเข้มข้นขึ้น เพราะไม่ใช่ประเทศไทยเพียงประเทศเดียวที่มีการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ แต่ยังมีคู่แข่งสำคัญ เช่น จีน และเวียดนาม ทำให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ดังนั้น ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต้องปรับตัวให้สามารถแข่งขันในธุรกิจได้

ในการส่งออกแต่ละประเทศมีการกำหนดค่าความชื้นของไม้ที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม สินค้าเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ของไทยยังคงประสบปัญหาเรื่องคุณภาพของไม้ที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเกิดจากความชื้น และโรงงานผลิตไม้หลายแห่งมีปัญหาเพราะไม่มีเตาอบ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของไม้ โดยสาเหตุเกิดจาก ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการผลิต¹⁸

โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (iTAP) ภายใต้ศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้พัฒนาเทคโนโลยีในการอบไม้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีประสิทธิภาพโดยใช้เตาอบ มาช่วยทำให้ไม้แห้ง

¹⁷ “สจพ. ดึงเข้มนอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ใช้ไฟไนต์เอลิเมนต์ลดต้นทุน”, กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 21 ธ.ค. 2550

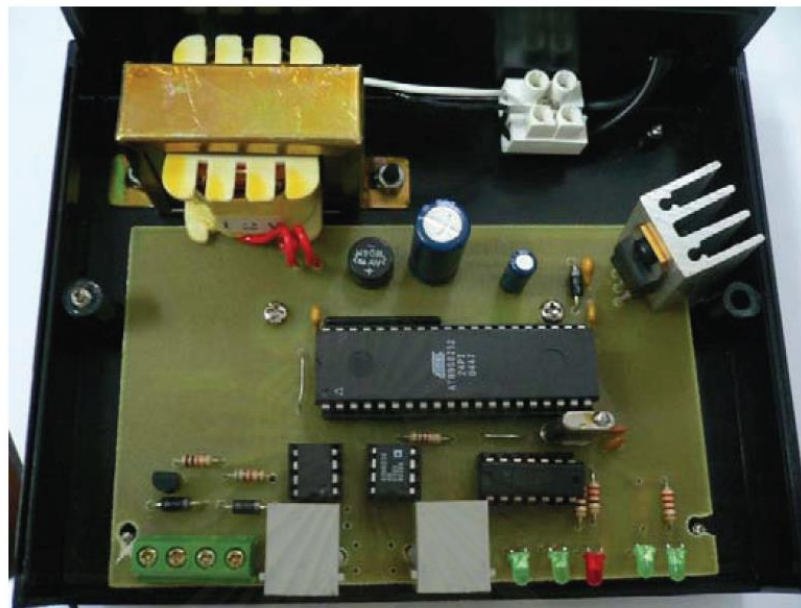
¹⁸ “สวทช. พัฒนา ‘เตาอบไม้’ เพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้สนาม โครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (iTAP), 6 พ.ย. 2006, ข่าวประชาสัมพันธ์ www.newswit.com, <http://www.newswit.com/news/2006-11-06/76c0c0f9d6f59d74bd67b9c75236bd07/>

ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เตาอบ คือ ผู้ประกอบการสามารถประหยัดพลังงานได้ถึง 20% พร้อมกับช่วยลดของเสียและตำหนิที่เกิดจากการอบไม้ ลดปัญหาการบิดงอ ทำให้การอบไม้มีประสิทธิภาพ ค่าความชื้นไม้ที่ผ่านการอบได้มาตรฐาน นอกจากนี้ ยังลดเวลาในการอบไม้ให้เร็วขึ้น และส่งผลในเรื่องกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นในที่สุด¹⁹

การปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพในการอบไม้

ในการอบไม้มักมีการหัดต่อค่อนข้างสูงเนื้อไม้มีโปรตีนและน้ำตาลทำให้เกิดเชื้อรา ถ้าอบโดยใช้อุณหภูมิสูงจะทำให้ไม้บิดตัว มีรอยแตกและสีของไม้ที่ได้เป็นสีแดงซึ่งไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ถ้าอบในอุณหภูมิต่ำจะแห้งช้าและไม้จะเปลี่ยนสีเกิดเชื้อราได้ง่าย อุณหภูมิที่ใช้ในการอบควรจะมีค่าประมาณ 95-100 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์อยู่ที่ร้อยละ 7-10 ใช้เวลาในการอบ 15 วัน ปัญหาที่พบคือเทคโนโลยีในการอบยังไม่ได้มาตรฐานมีความชื้นไม่คงที่ทั่วทั้งแผ่น มีการบิดตัวโก่งงอ ใช้งานควบคุมโดยอาศัยประสบการณ์ไม่มีการเก็บข้อมูลในการอบแต่ละครั้งเพื่อนำมาวิเคราะห์และพัฒนากระบวนการอบทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน

ภาพที่ 2.5 แผงวงจรควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในการอบไม้

โรงงานสามารถพิจารณาปรับใช้ระบบควบคุมอัตโนมัติที่มีความน่าเชื่อถือ อาทิ เช่น ระบบควบคุมห้องอบไม้อัตโนมัติ ซึ่งพัฒนาโดยนายสรกิจ เศรษฐชาตนันท์ คณะ

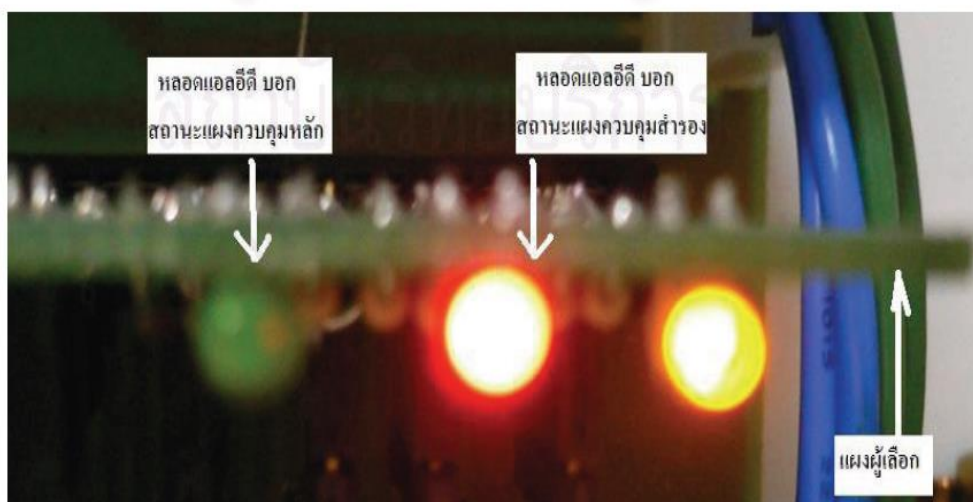
¹⁹ “สาวทช. พัฒนา ‘เตาอบไม้’ เพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้สนาม”, ไทยแลนด์สตาร์ทอัพคอม วันที 6 พ.ย. 2006, http://itr.se-ed.com/home/news_preview.php?id=785&rcount=Y§ion=5

วิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบบประกอบด้วยวงจรในการตรวจสอบและควบคุม อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ดังแสดงในภาพที่ 2.5 ถึงภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.6 อุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในการอบไม้เมื่อประกอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว

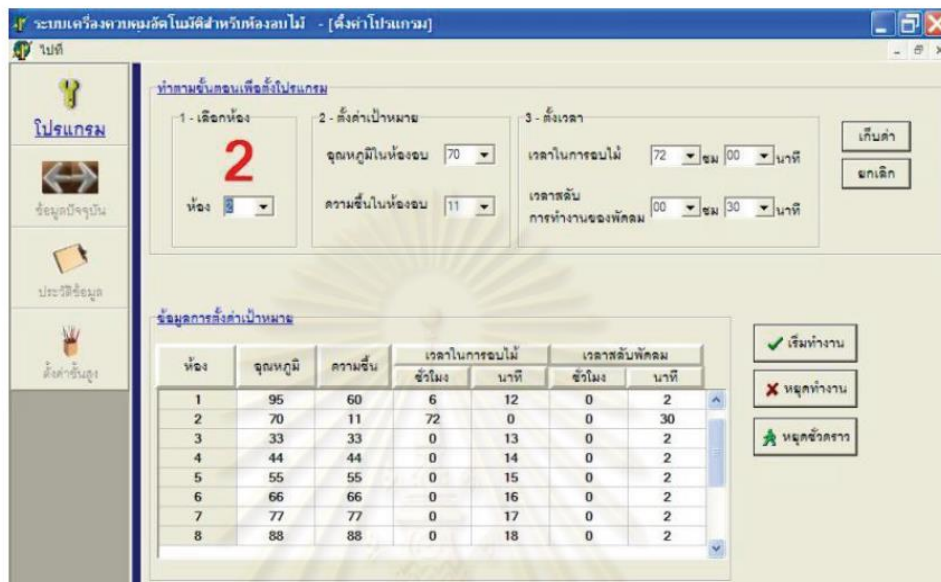
ภาพที่ 2.7 หลอด LED บอกสถานะการทำงานของห้องอบไม้

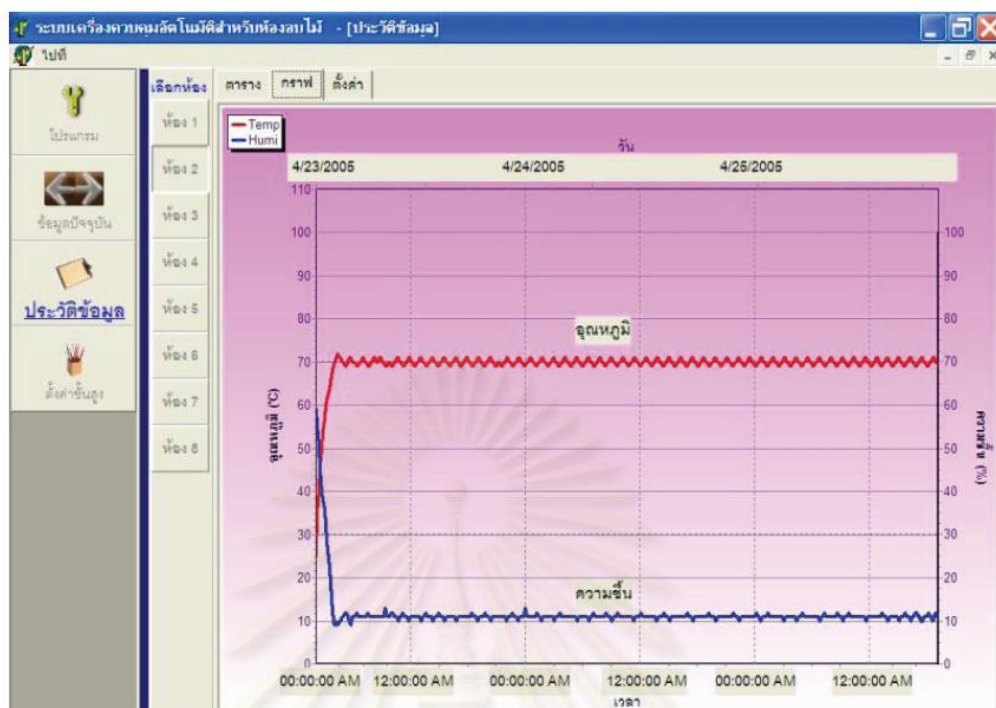
วงจรดังกล่าวควบคุมด้วยไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้กันตามบ้านหรือสำนักงานทั่วไป มีการแสดงผลที่หน้าจอ ดังแสดงในภาพที่ 2.8 และภาพที่ 2.9 สามารถควบคุมห้องอบไม้ได้ 8 ห้องโดยอิสระต่อกัน พนักงานควบคุมสามารถปรับเปลี่ยนค่าเป้าหมายของการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าเวลาในการอบไม้ ค่าอุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศที่ใช้ในการอบไม้แต่ละห้อง ดังแสดงในภาพที่ 2.10 อีกทั้งยังสามารถดูข้อมูลการทำงานของห้องอบ

ไม้แบบเวลาปัจจุบันหรือแบบประวัติของข้อมูลแต่ละห้องได้ ไม้ที่ผ่านการอบจะมีคุณภาพสม่ำเสมอ

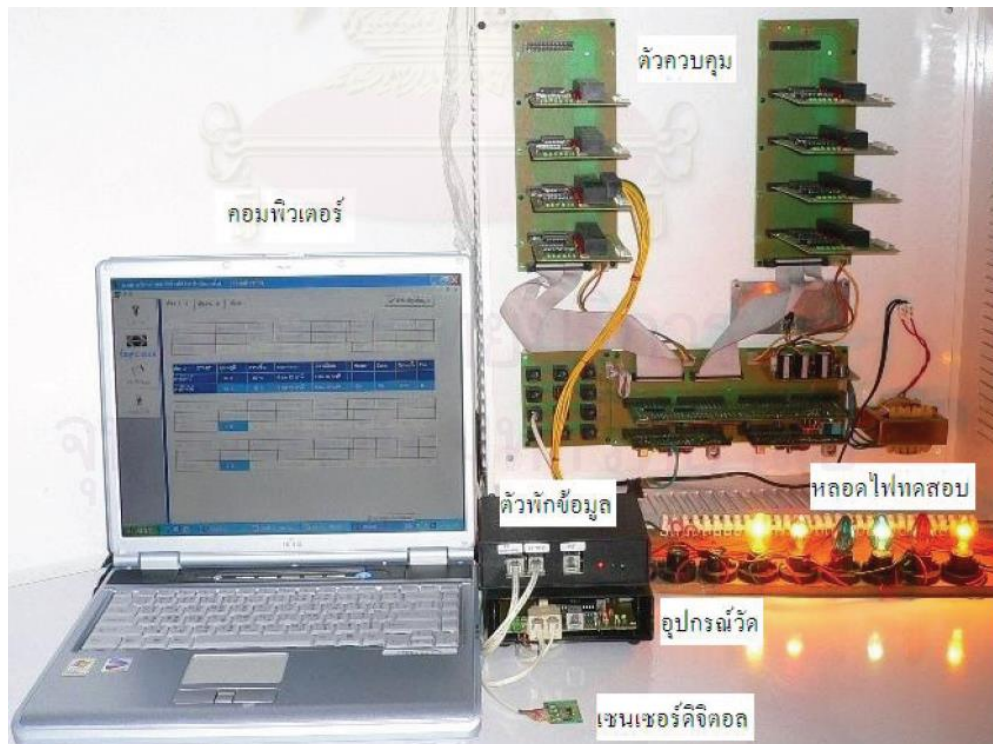
ภาพที่ 2.8 หน้าจอแสดงสถานะการทำงานของห้องอบไม้

ภาพที่ 2.9 หน้าจอแสดงกราฟอุณหภูมิและความชื้นภายในห้องอบไม้

ภาพที่ 2.10 การควบคุมการทำงานของห้องอบไม้ผ่านคอมพิวเตอร์

ส่วนการขาย

ในส่วนของการขายและการจัดการร้านค้าปลีกค้าส่งนั้น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประเภท Enterprise Resource Planning (ERP) เข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นความหมายและลักษณะของ ERP สามารถจัดการ Transaction Cycle ได้ดังนี้

- 1) ค่าใช้จ่าย (Expenditure)
- 2) การแปลงข้อมูล (Conversion)
- 3) รายรับ (Revenue)
- 4) การเงิน (Financial)

ERP เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการจัดการได้ทั้งองค์กร โดยที่มีฐานข้อมูลพื้นฐานเก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ที่เดียวกัน เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนของข้อมูล ทำให้มีประสิทธิภาพ มีการแบ่งปันข้อมูลสูงสุด โดยแต่ละส่วนสามารถดึงข้อมูลส่วนกลางที่ตัวเองสนใจมาวิเคราะห์ได้ และสามารถที่จะรวบรวมได้หมดไม่ว่าจะเป็นการตลาด การผลิต บัญชี และบุคคลากร

ก่อนที่จะมีระบบ ERP นั้น เดิมในวงการอุตสาหกรรมประมาณช่วงทศวรรษ 1960 ได้มีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในส่วนของการผลิตทางด้านการคำนวณความต้องการวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต หรือที่เรียกเป็นทางการว่าระบบ Material Requirement Planning (MRP) ก็คือเราจะใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการบริหารและจัดการในส่วน of วัตถุดิบ

หรือ Material ที่ใช้ในการผลิตเท่านั้น ต่อมาในช่วงประมาณทศวรรษ 1970 ระบบการผลิตในอุตสาหกรรมมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นจึงมีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในส่วนของการผลิตในด้านของเครื่องจักร (Machine) และส่วนของเรื่องการเงิน (Money) นอกเหนือไปจากส่วนของวัตถุดิบ ซึ่งเราจะเรียกระบบงานเช่นนี้ว่า Manufacturing Resource Planning (MRP II)

จากจุดนี้ทำให้พอจะมองเห็นภาพคร่าวๆ ของการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการบริหารงานในอุตสาหกรรมได้ ดังที่มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า ระบบ MRP นั้นจะเข้ามาช่วยในการจัดการทางด้าน Material ส่วนระบบ MRP II นั้นจะเข้ามาช่วยในการจัดการใน M อีกสองตัวนอกเหนือจาก Material ก็คือ Machine และ Money ซึ่งระบบ MRP II ที่ชื่อ TIMS ของประเทศนิวซีแลนด์ จะมีเมนูหลักของ Module 3 Modules หลักด้วยกันคือ Financial Accounting , Distribution และ Manufacturing และใน Module ของ Manufacturing จะมีส่วนของ MRP รวมอยู่ด้วย

จะเห็นได้ว่าการนำเอาระบบ MRP II เข้ามาช่วยในองค์กรหนึ่งๆ นั้น จะยังไม่สามารถซัพพอร์ตการทำงานทั้งหมดในองค์กรได้ นี่จึงเป็นที่มาของระบบ ERP ซึ่งจะรวมเอาส่วนของ M ตัวสุดท้ายก็คือ Manpower เข้าไปไว้ในส่วนของระบบงานที่เรียกตัวเองว่า ERP นั่นเอง ดังนั้นระบบ ERP จึงเป็นระบบที่ใช้ในการบริหารงานทรัพยากรทั้งหมดในองค์กร (Enterprise Wide) หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระบบ ERP จะเป็นระบบที่ใช้ในการจัดการ 4 M ซึ่งจะประกอบไปด้วย Material , Machine , Money และ Manpower นั่นเอง ดังนั้นถ้าเราเข้าไปดูที่เมนูหลักของระบบ ERP เราจะพบว่าเมนูของทั้ง MRP และ MRP II รวมอยู่ด้วยเพราะ ERP มีต้นกำเนิดมาจากระบบ MRP และ MRP II นั่นเอง

ERP จะเน้นให้ทำ Business Reengineering เพื่อปรับปรุงระบบให้เข้ากับ ERP ซึ่งจะแบ่ง Function Area เป็น 4 ส่วนหลักๆ คือ

- 1) การตลาด (Marketing Sales)
- 2) การผลิตและบริหารวัตถุดิบ (Production And Materials Management)
- 3) บัญชีและการเงิน (Accounting And Finance)
- 4) ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource)

แต่ละส่วนจะมี Business Process อยู่ในนั้น ซึ่งจะมีหลาย Business Activity มาประกอบกัน เช่น activity การออก Invoice เป็น Activity แต่ละ Activity จะไปต่อเนื่องกันหลายๆ อันออกไปจนกลายเป็น Process ที่เรียกว่า “Computer Order management” ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ Functional Area ที่เรียกว่า “Marketing And Sale” Concept หลักๆ ของ ERP คือ เอาทุกข้อมูลของแต่ละแผนกมารวมกัน เพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน ²⁰

²⁰ <http://mfatix.com/home/node/44>